

Motion till riksdagen 2012/13:C214

av **Lars-Arne Staxäng och Finn Bengtsson (M)**

Ökad jämställdhet vid separationer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att öka jämställdheten mellan mammor och pappor vid separationer och vårdnadstvister.

Motivering

Vid många separationer ställs barnens behov dessvärre åt sidan, och föräldrarna utkämpar istället en bitter strid som är förödande för barnen och deras utveckling. Barns behov av en bra uppväxtmiljö bör vara överordnad de eventuella önskemål och krav som föräldrar har när det uppkommer separationer eller vårdnadstvister.

Oavsett orsak till en separation har båda föräldrarna en skyldighet att se till att denna delning sker så smärtfritt som möjligt för barnet. Kunskapen om hur mycket skada ett barn tar om en konflikt går djupt måste öka, och så även kunskapen om att ett barn behöver båda sina föräldrar för sin sociala och mentala uppfostran och trygghet.

Tyvärr är det inte alltid så idag. I de allra flesta fall som rör ensam vårdnad tillfaller den mamman, oavsett om föräldrarna haft gemensam vårdnad eller varit till stora delar lika ansvariga för barnet tidigare. Det finns naturligtvis fall där den ene föräldern är olämplig som vårdnadshavare, av sociala, psykiska eller andra skäl, men de är i dessa sammanhang ett fåtal.

I vårdnadstvister kan det faktum att kvinnor oftare fungerar som huvudförälder och könsstereotypa normer om föräldraskap påverka utgången. Det är synnerligen viktigt för barnet att vi här ökar jämställdheten och rättvisan i lagar och tillämpningsbestämmelser så att mamman och pappan kan anses som två likvärdiga parter som har lika stort ansvar för barnet och dess utveckling.

Fel! Okänt namn på

Det finns också flera forskningsstudier både i Sverige och i andra länder som tydligt visar att den psykiska oron bland ungdomar ökar. Det är betydligt fler ungdomar idag som behöver hjälp på olika sätt av samhället och av andra. Det är också mycket som talar för att barn i det här sammanhanget där det är möjligt får tillgång till båda sina föräldrar, för att mogna till trygga vuxna individer. Möjligheten till en översyn av lagstiftningen på detta område bör göras samtidigt som de utredningar som finns från både Sverige och många andra länder om att båda föräldrarna är viktiga för barnet under dess uppväxt beaktas.

Stockholm den 26 september 2012

Lars-Arne Staxäng (M)

Finn Bengtsson (M)